

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 19. Socii apud Diaguitas de vita periclitantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

funditus eversum ire. Nec mora, uno omnes impetu in fanum ruunt, impia anathemata refigunt, in frustra omnia comminuunt, atque diu ex ludibrio consputa, magno plausu concremant. Fanorum loco successere, in omnibus Oppidis, Cruces parentibus in locis erectæ, ad quarum pedes Neophytorum corpora sepeliebantur, & preces Christianæ quotidie recitabantur: frendente demone, ibi victoris Christi trophæum erigi, ubi tot annis Deo debitum honorem tyrannicè usurpaverat.

Nec dæmon diu tenuit iram, quin graves in Socios procellas excitaret: nam cum sub id tempus urbis Saltensis Sub-præfectus, fortè arbitratus, Romero præsentè, Diaguitas minis feroces futuros, imperatum misisset, servitia ex valle numeratò mittenda; ita gentem exacerbavit, ut conspiratio in Socios conflaretur, incentoribus maximè præstigiatoribus, palàm vociferantibus, eandem esse Sociorum & reliquorum Hispanorum rationes, adunatis consiliis, gentem omnem servitutis jugo opprimere volentium: Religionem Christianam, certam esse ad perdendam libertatem viam: eò vergere Tucumania Expratoris filii, Socios comitantis, adventum, sub umbrâ Sacerdotum suas terras & vires explorantis: actum esse de re, nî malum in ortu opprimatur. Hæc & similia dum deblaterarent, clavis & sagittis arreptis, unius Oppidi municipes ad Socios mactandos procurrunt, patraissentque cædem, nî senex Barbarus, apud populares autoritate pollens, repressisset impetum, monens, ne se precipitarent in certam gentis perniciem: Socios Jesu Hispani esse caros, & quamvis Hispani vindictam omitterent, inimicum habituros Christianorum Deum, cujus legatos & Sacerdotes mactassent. Valuit Senis autoritas, non tantùm ad reprimendum impetum, sed etiam ad exprimentam subiti furoris pœnitentiam: quare, positis armis, Neophyti ad Socios pergunt, orantes, ut conceptam ex amore libertatis ferociam excusent, quâ libertate nihil haberent in terris pretiosius. Socii professi nihil se de intentato servitio rescivisse, daturusque operam, ne cui recepta Religio fraudi foret, antequam resurgeret aliunde malum, eò unde discesserant redeuntes, periculo se subduxere. Vix abierant, cum monentur de alterius Oppidi municipibus, eadem de causa tumultuantibus, eosque ad necem furiosè quærentibus: quocirca duplicabant itinera, in singula momenta parricidas expectantes. Dum sic fugiunt, post se celerato gradu adproperare vident Barbarum turbato vultu, anhelâ voce Patres inclamantem, rogantemque ut ad interioris vallis pagum retrocedere vellent; inde se missum ab Casiquio, pagi domino, in vitæ & mortis confinio Baptismum totis votis postulante. Quid facerent Socii? Si retroirent, in certa pericula ibant; si ire renuerent, fors Barbarum æternum periturum. Prævaluit unius animæ salus corporum periculis, quibus spretis, per abrupta montium ab nuncio se duci sinunt, & confectis sexdecim leucis, Casiquium cum morte colluctantem reperiunt, quo baptizato, ducenta etiam alia infantium capita Sacris undis abluunt: qui omnes, nemine dempto, peste grassante sublatis, ad Cælos evolârunt. Dum his rebus Socii occupantur, furiosa phalanx, quam paulò antè progressam ad parricidium docuimus; per iter ab Sociis relictum frustra diu vagata, prædam sibi elapsam quærens, frendensque, Oppidam suam repetiit: sed Romerus & socii per diverticula è valle evasere; Deo evidens vitæ discrimen, per majora in speciem pericula, ab fidis capitibus avertente.

IOANNES Romerus Tucumania Episcopum per litteras monuit, ut novello Neophytorum gregi de Pastore provideret: verùm nullus inter Clericos Sacerdos repertus est, qui se Diaguitarum furori committere voluerit. At Ferdinandus Monroius, & Joannes Viana, inter Lullos, ferocitate insignes, excurrentes, animas suas, præ aliarum animarum lucro, viles habuere. In qua gente refigenda (nam nullus Sacerdos, ex quo tempore Alfonsus Barfenâ ante duodecim annos plebrosque baptizaverat, eò ititârat) aut de novo ad Christum reducenda, quid ambo Socii ærumnarum exanthlârint, sigillatim persequeretur, si paribus omnino labori-

CAPUT

XIX.

Socii apud
Diaguitas
de vitâ pe-
riclitantur.

Conspiratio
in Socios
conflatur.

Barbari senis
autoritate
sedatur.

Sociorum
intrepida
audacia.

Ducenti in-
fantes ba-
ptizati
moriuntur.

CAPUT

XX

Lulli & alia
gentes ex-
coluntur.